

RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu toga suda Nevenki Marković, kao stečajnom sucu, u stečajnom postupku nad dužnikom I.T. d.o.o. u stečaju, iz Z..., povodom zahtjeva S. d.o.o. Z..., zastupan po odvjetniku E.H. iz Z..., dana 5.svibnja 2009. godine

r i j e š i o j e

Odbija se zahtjev S. d.o.o. Z... kojim traži da mu se kao izlučnom vjerovniku isplati iznos od 425.828,46 kn položen na depozitni račun stečajnog dužnika pri ovom sudu.

Obrazloženje

S. do.o. iz Z... u svom zahtjevu od 13. ožujka 2009.g. zahtjeva da mu se kao vjerovniku stečajne mase (troškovi stečajnog postupka) isplati iznos od 425.828,46 kn deponiran pri ovom sudu. U zahtjevu navodi da je prije pokretanja stečajnog postupka nad dužnikom s dužnikom dana 21.3.2002.g. zaključio Ugovor br. 020307 u vezi izvršenja, puštanja u rad i montaže prodanih strojeva društvu R. d.o.o. iz S..., koji se ugovor bez garancije izvršenja montažnih radova, ne bi mogao realizirati. Tvrdi da je dao garanciju na vremenski neograničeni poziv krajnjeg korisnika – naručitelja opreme uz obvezu dužnika da je plati u ugovorenom roku po osnovnom ugovoru u iznosu od 68.400 USD. Zahtjevatelj tvrdi da je svoje obveze izvršio uredno i dužniku je ispostavio račun br.24/ 04 koji račun nije plaćen.

Na ročištu pred stečajnim sucem održanom dana 29.4.2009.g. zahtjevatelj navodi da ugovorenu uslugu dužniku nije učinio jer nije bio pozvan ispuniti istu, ali je imao troškove pripreme za ispunjenje ugovora. Podnosi zahtjev da mu se navedena sredstva isplate kao izlučnom vjerovniku jer je 2004.g. takav zahtjev postavio ali isti nije riješen.

Sukladno odredbi čl. 7. st.3. Stečajnog zakona po kojoj je stečajni sudac po službenoj dužnosti dužan utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak, sazvano je i održano ročište radi odlučivanja o zahtjevu zahtjevatelja.

Stečajni postupak u ovom predmetu zaključen je rješenjem suda od 8.7.2004. g. i dužnik je brisan iz sudskog registra 13.1.2005.g. Stečajni postupak je zaključen nakon provedenog završnog ročišta i završne diobe. Na završnom ročištu od 8.7. 2004.g. stečajni vjerovnici su raspravljali o završnom računu stečajnog upravitelja, deponiranju iznosa od 1.074.255,39 kn rezerviranih za vjerovnike koji su pokrenuli parnice protiv dužnika i utvrđeno je da će se rezervirana sredstva, diobom, podijeliti stečajnim vjerovnicima prema diobenom popisu.

Sud je tijekom postupka utvrdio nespornim da zahtjevatelj S. d.o.o. nije podnio prijavu potraživanja tražbine iz ugovora br. 020307, niti je pokrenuo parnicu zbog neispunjenja ugovorne obveze od strane dužnika.

Sud je izvršio uvid u Izvješće stečajnog upravitelja za završno ročište i završni diobeni popis od 1.6.2004.g. (list 658-666 spisa), prijedlog Hrvatske banke za obnovu i razvoj (HBOR) od 25.3.2005.g. (list 690 spisa), Policu osiguranja br. 102501 (list 710 spisa) i Anex police od 18.4.2002.g. (list 709 spisa), prijedlog HBOR-a od 6.4.2005.g., podnesak HBOR-a od 16.6.2005.g., Ugovor o ustupanju potraživanja od 24.3.2005. (list 720-722 spisa), podnesak HBOR-a od 6.8.2008 (list 728 spisa), podnesak stečajnog upravitelja od 26.8.2008.,

Ugovor br. 10248/59244 od 14.6.2001. i ugovor od 21.3.2002 (list 745 spisa), te podnesak zahtjevatelja od 10.2.2004. (list 746 spisa).

Iz izvješća stečajnog upravitelja proizlazi da je stečajni upravitelj na završnom ročištu upoznao stečajne vjerovnike s potraživanjem iznosa od 609.605,00 kn koje dužnik ima prema R. d.o.o. Navedeno društvo ne priznaje dug jer tvrdi da dužnik nije ispunio ugovornu obvezu montaže isporučenih uređaja. Stečajni upravitelj upoznaje vjerovnike da će pokušati iznaći mogućnost naplate ili se nagoditi s dužnikovim dužnikom, te će u smislu naknadno utvrđene imovine stečajnog dužnika, izvijestiti sud. Dakle, stečajni upravitelj niti u diobenom popisu niti u svom izvješću ne navodi da bi ostvarena sredstva iz spora s R. d.o.o. trebala služiti za naplatu potraživanja zahtjevatelja S. d.o.o.

Iz poziva stečajnog upravitelja od 25.1.2005. upućenog HBOR-u, proizlazi da je stečajni upravitelj tek nakon zaključenja stečajnog postupka pozvao HBOR na isplatu štete po polici osiguranja br. 102501 u iznosu od 82.500,00 USD. Iz police osiguranja proizlazi da je HBOR kao osiguravatelj osigurao dužnika kao osiguranika radi dospelih potraživanja osiguranika prema inozemnom kupcu po Izvoznom ugovoru br.10248/59244 od 14.6.2001.g. s dvije osigurane svote: 850.000 USD i 85.000 USD.

Iz prijedloga HBOR-a od 25.3.2005. proizlazi da je HBOR izvijestio sud da će isplatiti odštetu od 70.125,00 USD u protuvrijednosti kuna na prolazni račun suda, ali da se sredstva odštete zadrže na navedenom računu sve dok se u odgovarajućem postupku ne utvrdi da je osiguranik zaista ispunio sve svoje obveze po izvoznom ugovoru.

Rješenjem od 30.5.2005. stečajni sudac prihvća prijedlog HBOR-a i deponira iznos od 82.500 USD koji će biti na računu suda do okončanja spora pred međunarodnim arbitražnim sudom između osiguravatelja i R. do.o., kao dužnikovog dužnika. Iz kartice predmeta sudskog depozita proizlazi da su sredstva uplaćena na depozitni račun suda 8.7.2005.g.

Podneskom od 6.8.2008.g. HBOR izvještava sud da je 1.8.2008.g. spor protiv R. d.o.o. okončan sudskom nagodbom.

Podneskom od 26.8.2008.g. stečajni upravitelj predlaže da se sredstava isplate S.d.o.o.

Prema odredbama čl. 87.a i 199. Stečajnog zakona sredstva izdvojena nakon zaključenja stečajnog postupka mogu se raspodijeliti samo vjerovnicima stečajne mase ili stečajnim vjerovnicima. Vjerovnicima stečajne mase isplaćuje se iznos iz položenog novca odlukom stečajnog suca na temelju zahtjeva pojedinog vjerovnika stečajne mase po uspjehu u parnici. Prije zaključenja stečajnog postupka stečajni upravitelj će, uz suglasnost stečajnog suca, dio stečajne mase položiti kod suda ili javnog bilježnika. U konkretnom slučaju sredstva nisu položena i izdvojena iz opće stečajne mase prilikom zaključenja stečajnog postupka za račun S. d.o.o. kao vjerovnika stečajne mase.

S druge strane, isplate stečajnim vjerovnicima vrše se naknadnom diobom na temelju završnog diobenog popisa nakon zaključenog stečajnog postupka nad dužnikom (čl. 201. SZ) i to: a) kada se stvore uvjeti da se zadržani iznos podijeli stečajnim vjerovnicima, b) ako se iznosi koji su isplaćeni iz stečajne mase vrate natrag u stečajnu masu i c) kada se pronade imovina koja ulazi u stečajnu masu. Nije sporno da S. d.o.o. nije stečajni vjerovnik.

S. d.o.o. iz Zagreba se prvi puta obratio stečajnom upravitelju dana 10.2.2004.g. s prijavom izlučnog prava vezanom za naplatu potraživanja i izvršenje ugovorne obveze, tvrdeći da 21.2.2004.g. dospijeva obveza plaćanja R. d.o.o. stečajnom dužniku u iznosu od 82.500 USD, s tim da tvrdi da obveza dužnika prema njemu iznosi 68.400 USD po Ugovoru br. 020307.

Iz ugovora od 21.3.2002. g. br. 020307 proizlazi da se radi o dvostranoobveznom ugovoru u kojem dužnik kao naručitelj naručuje od S. d.o.o. kao izvršitelja usluge, uslugu puštanja u rad i nadzor nad montažom strojeva. Za izvršenje usluge se naručitelj obvezuje izvršitelju isplatiti 68.400 USD. Dakle, radi se o obvezno pravnom odnosu. Prema odredbi čl.

110. Stečajnog zakona ako dužnik i njegov suugovaratelj nisu ispunili neki dvostranoobvezni ugovor, stečajni upravitelj može umjesto dužnika ispuniti ugovor. Nije sporno da stečajni upravitelj do zaključenja stečajnog postupka nije ispunio navedeni ugovor pa je prema citiranoj odredbi Stečajnog zakona S. d.o.o. svoju tražbinu zbog neispunjenja ugovorne obveze mogao ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik.

Prema odredbi čl. 79. Stečajnog zakona osoba koja na temelju nekog svog stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni već izlučni vjerovnik. Ako izlučno pravo nije upisano u zemljišnoj ili nekoj drugoj javnoj knjizi teret dokazivanja da predmet na koji se to pravo odnosi ne spada u stečajnu masu, je na strani osobe koja tvrdi da ima izlučno pravo. Ostvarivanje ovog prava takva osoba može osigurati samo u parničnom postupku podnošenjem tužbe protiv stečajnog dužnika. U konkretnom slučaju S. d.o.o. nije pokrenuo takvu parnicu, pa iz svega navedenog proizlazi da ne postoji niti jedna Stečajnim zakonom utvrđena osnova za isplatu traženog iznosa.

Temeljem svega navedenog riješeno je kao u izreci prema odredbi članaka 17.sr.1.t.9. Stečajnog zakona.

U Zagrebu, 5. svibnja 2009.g.

SUDAC:

Nevenka Marković